

Chương 1

Phu Quân Đại Thần

Rạng sáng một ngày nào đó năm 2010, 2 giờ 19 phút, thành phố S, đường L, chung cư số 728 tầng 12 phòng số 3.

Một tấm lưng gầy yếu đang ngồi trước máy tính, ngón tay gõ bàn phím lách cách. Mái tóc dài hỗn độn uốn lượn bên eo, 1 bộ áo ngủ hơi có vẻ bảo thủ đầy nếp nhăn ôm lấy thân hình chủ nhân, ánh đèn chiếu xuống phản xạ sắc hồng như ánh chiều tà. “Két” một tiếng, ghế da mềm mại bị đẩy trên sàn nhà, làm xuất hiện tiếng kêu dài. Diệp Hân Mạch đứng dậy, loẹt xoẹt lê dép đến phòng bếp, mở tủ lạnh, nhìn vào thấy chỉ còn một tô mì tôm bên trong, cô thở dài một hơi. Cầm tô mì trên tay, cô tìm đến ấm nước, khế lắc lắc, thật may vẫn còn nước. Dem đĩa ăn trong tô mì ném vào thùng rác, thuận tay cầm một đôi đũa giả gỗ tử đàn, bung tô mì trở lại trong phòng ngủ, tiếp tục ngồi trước máy vi tính. Đóng trang Word đang làm dở, mở giao diện trò chơi. Trên màn hình là 1 cô gái khả ái với mái tóc màu lam đang ở sân sau nhà mình cần mẫn thu thập nguyên liệu dệt vải, tại góc phải phía dưới màn hình, biểu tượng [hảo hữu] chọt sáng lên, Diệp Hân Mạch click hai cái, một mẫu tin nhắn liền hiện ra.

[hảo hữu]Cười lừa tìm tức phụ: Khuya như vậy mà vẫn còn thức?

Đưa lên miệng 1 miếng mì tôm, thuận tay gõ 1 câu: “Uh”. Vừa gửi đi 1 cái, biểu tượng bên kia đã lại sáng lên.

[hảo hữu]Cười lừa tìm tức phụ: Em vẫn hay ngủ muộn như vậy sao?

Vẫn hay ngủ muộn như vậy sao? Diệp Hân Mạch nghiêng đầu nghĩ ngợi, đúng nha. Từ khi công ty Lôi Đình quyết định cho cô từ chức biên tập, giờ giấc sinh hoạt của cô liền biến thành như vậy, không phân ngày đêm, đảo lộn hết cả rồi.

[hảo hữu] sinh hoạt 0322: Đúng vậy.

Đối phương gửi tới 1 icon biểu tình choáng váng, Diệp Hân Mạch cười cười, đem khung trò chơi thu xuống thanh công cụ, đăng nhập vào QQ, nháy mắt, hơn mười tin nhắn hiện lên, cô khẽ cau mày, tin nhắn cũng không thèm xem liền tắt hết đi, bạn bè chỉ có hai người, một cái màu xám, một cái vẫn đang online. Cái màu xám có tên Sam Thụ, Hân Mạch gửi cho nick đó 1 tin nhắn.

Sinh hoạt 0322: Sắp kết thúc rồi.

Đối phương không có phản ứng, cũng phải thôi, ngày mai là thứ hai, bé ngoan Trần Tự Vịnh tất nhiên là đã sớm đi ngủ rồi. Ăn nốt vài miếng mì tôm trên tay, vốn rất khó ăn khi đã nguội lạnh, cô thật ko có cách nào ăn cho hết nổi. Đang muốn thoát khỏi QQ, lại chần chừ, mở danh sách, ngay lập tức hiện ra rất nhiều tài khoản QQ màu đỏ kéo dài đầy cả danh sách.

Danh sách độc giả của Mật Đại 1

Danh sách độc giả của Mật Đại 2

Danh sách độc giả của Mật Đại 3

Đằng sau từng nhóm QQ đó là những cái đuôi đầy các con số, hơn nữa đang ko ngừng tăng thêm với tốc độ điên cuồng. Diệp Hân Mạch biết rõ những con số đó là số tin nhắn. Xem ra, những người cũng thức muộn như cô ko phải là ít. Tùy tiện mở bừa một cái, màn hình máy tính bỗng nhiên bất động, Diệp Hân Mạch buồn bực di di con chuột, bất động, vẫn là bất động, đành phải vứt con chuột lại đó, đem mì tôm ăn nốt cho xong, xoay người kéo khăn, lau qua cái miệng, rồi lại nhìn màn hình.

Tiểu Trà Trà: Xin chào mọi người, tôi mới tới.

Sói dụ hoặc: này này, ta như vậy còn gọi mẹ sao, rất soái đó nha.

Tiểu Trà Trà: chào mọi người, xin hỏi Mật Đại có ở đây không?

Cây táo: ta không thích tiểu bạch kiêu, để hự hự lên đi!

Tiểu Trà Trà: ko biết Mật Đại thích dạng con gái nào nhi, mọi người có biết ko?

Ái ca*hự hự: hảo a hảo a, sói con, tới đây tỷ tỷ hun 1 cái nào!

Sói dụ hoặc: Tiểu Trà Trà, định tự tiến cử sao?

Tiểu Trà Trà: hì hì, biết đâu đó! Có lẽ, mình lại đúng là kiểu người ta thích thì sao...?

Cây táo: ta cảm thấy anh ta thích kiểu con gái mà anh ta miêu tả đó, dịu dàng, hiền thực, xinh đẹp, phóng khoáng.

...

Bị mọi người thấy mình đang onl, Diệp Hân Mạch nhanh chóng đóng QQ, mở khung trò chơi lên.

[hảo hữu]Cười lừa tìm tức phụ: em đang ở đâu, anh có thứ này muốn đưa cho em.

Đang muốn trả lời anh một câu, lại phát hiện ngay cạnh nhân vật nữ có mái tóc màu lam là một nhân vật nam với tên gọi “Phu quân của [Sinh hoạt 0322]” đang an tĩnh đứng đây không nhúc nhích. Cô chột ngây cả người, đóng khung đối thoại, tại kênh phụ cận gõ 1 hàng chữ

[phụ cận]Sinh hoạt 0322: vừa mới có việc nên ra ngoài 1 chút, tìm em có việc gì vậy?

[phụ cận]Cười lừa tìm tức phụ: Uh.

Sau đó, 1 yêu cầu giao dịch liền xuất hiện, Diệp Hân Mạch nghi ngờ nhấn ‘xác nhận’, lại thấy đối phương chuyển sang 1 thần thú với dòng chữ “Tặng bà

xã “, cô khê đỏ mặt, trong lòng cũng có chút hồi hộp. Nhìn qua chỉ số của thần thú, lam miêu, sức mạnh 2.5, tấn công 2.6, phòng thủ 2.4, quả nhiên là thần thú hiếm có nha. Trên thị trường giá lam miêu ít nhất cũng là 500RMB, con này chỉ số cao như vậy chắc cũng lên tới 800RMB, anh ta cho cô cũng thật thoải mái nha!

[phụ cận]Sinh hoạt 0322: Ngày mai anh không phải đi làm sao?

[phụ cận]Cuối lừa tìm tức phụ: Có, vừa mới có người bán lam miêu, giờ đã tặng em rồi, bây giờ out đây.

[phụ cận]Sinh hoạt 0322: Cảm ơn.

[phụ cận]Cuối lừa tìm tức phụ: Không cần khách khí.

Gửi tới 1 khuôn mặt cười thật lớn, sau đó phu quân của cô liền biến mất, tên anh trong danh sách bạn bè cũng rất nhanh đổi thành màu xám. Diệp Hân Mạch lấy lam miêu ra xem, dễ thương quá, con mèo nhỏ màu lam ở bên cạnh nhân vật của cô khê chuyển động nhìn thật thú vị. Nhìn một hồi lâu mới phát hiện ra mình từ nãy đến giờ cứ đứng yên tại chỗ, quên mất luôn việc thu thập nguyên liệu. Vậy là đem lam miêu cất vào kho, khoá lại rồi tiếp tục thu thập.

Lôi Đình là 1 công ty mới thành lập vài năm gần đây, chuyên về mảng tiểu thuyết online. Lầu 5 công ty Lôi Đình là tầng dành cho ban biên tập, 1 nhân viên nữ mái tóc dài gọn sóng, khuôn mặt trang điểm kỹ càng, quay sang người bên cạnh mặc bộ đồ màu đen đang nhìn chăm chăm vào màn hình máy tính, bĩu môi: “Nhìn thấy không, tổng biên tập của chúng ta đêm qua chắc chắn là ngủ không ngon, khó trách, mắt có quầng thâm — khẳng định là tối qua vui vẻ với mỹ nữ nha ... Haizz...”

” Tiểu Trần, đừng nói bậy, tổng biên tập nghe thấy bây giờ.” – Nữ biên tập mặc đồ đen lên tiếng.

“Hừ...” Người đẹp có mái tóc dài lôi gương ra soi, sau khi chắc chắn khuôn mặt vẫn hoàn hảo mới vừa lòng thu son môi và gương cất vào túi xách, quay ra nói: “Không phải nói tổng biên tập của chúng ta rất phong lưu sao? Sao lại ko có chuyện anh ta qua lại với phụ nữ chứ ?”

Cô cũng là phụ nữ mà, thử nhìn xem toàn bộ nhân viên trong công ty, ngoài cô – người cao 1m73, thân hình quyến rũ, xinh đẹp lại thêm tài viết văn, thì thử hỏi còn ai có khả năng lọt vào mắt xanh của Tổng biên tập chứ?

Nghe nói tổng biên tập phong lưu thành tính, cô cũng muốn tìm cơ hội thể hiện phong thái hơn người của mình trước mắt anh. Nhưng ai ngờ, hơn 1 tháng nay sắp chưa từng liếc mắt nhìn cô quá 5s, lấy đâu ra cơ hội mà thể hiện chứ.

Đương nhiên, Tổng biên tập đại nhân Lục Thủy Hàn chẳng có thời gian mà nghe lời oán thán của nhân viên vì anh hiện tại đang rất khôn đốn. Vì sao vậy? Tất nhiên là vì tìm quà sinh nhật cho “bà xã” rồi. Có điều, ko biết cô thích cái gì

nữa, lam miêu lại đem tặng mất rồi. Ngày sinh nhật là do anh suy đoán từ dãy số 0322 phía sau tên nhân vật của cô, tuyệt đối không phải đoán bừa nha.

Muốn biết vì sao họ kết hôn, phải quay về lần đầu tiên 2 người gặp mặt. Hôm đó, anh làm nhiệm vụ đi qua khu vực có quái mới, vừa lúc gặp đội của cô đang đánh Boss. Đột nhiên Boss tấn công bất ngờ, 1 người ko tránh kịp nên bị giết, tổ đội vì thiếu người nên có phần yếu thế. Những người khác ko nói gì, cứ thế lặng lẽ bỏ đi, chỉ còn lại 1 mình cô. Không oán trách, ko chửi mắng cũng ko hề tức giận, cô cứ như vậy yên lặng đánh quái. (đoạn này chém hơi quá tay, bà con thông cảm)

Anh thấy lòng mình khê động, tuy rằng tên gọi của cô có chút ko được nữ tính “Sinh hoạt 0322”, nhưng sự trầm mặc ấy khiến trong anh nảy sinh ko ít hảo cảm, thật sự muốn che chở, bảo vệ cô. Thế là, anh tiến lên trước hỏi 1 câu.

[phụ cận]Cười lừa tìm tức phụ: Người có LG không?

[phụ cận]Sinh hoạt 0322: Không.

Cô trả lời như thế khiến anh lập tức ngớ ra, anh vốn định hỏi: người có phải LG không? LG= Long cung, Long cung và Thiên cung có ngoại hình tương tự, nhưng pháp công mạnh hơn, nếu như là Long cung anh có thể mang cô cùng đi luyện cấp. Điều buồn bực nhất chính là, anh gõ thiếu 1 chữ thành ra câu hỏi của anh lại khiến cô hiểu lầm : “Người có LG không?” = “Người có phu quân không?”. Vì thế những việc kế tiếp liền rất rõ ràng: anh dẫn cô tới trước mặt Nguyệt lão, cùng nhau thề lời thề hôn nhân — đương nhiên là chỉ ở trong game thôi.

Kỳ thật, Lục Thủy Hàn cũng có lúc nghi ngờ liệu bà xã mình có phải nhân yêu hay ko? Cô trầm mặc ít lời, lại lạnh lùng, khó tiếp cận, suốt 1 thời gian dài online không thấy thăng cấp, cũng không để ý tới trang bị. Vì thế, Lục Thủy Hàn cho rằng đây là một người rất bận rộn, tranh thủ thời gian giải trí 1 chút sau khi làm việc điên cuồng, mà những người làm việc điên cuồng thì 80% là đàn ông rồi.

Tuy trong lòng biết bà xã mình là nhân yêu mà vẫn đối xử tốt như vậy thì quả thật có chút mâu thuẫn, nhưng thân là đại thần trong game “Toái Thiên Tinh”, anh đương nhiên không thể để “bà xã” mình bị người ta bắt nạt, cho nên mới hao tâm tốn sức thay “cô” tìm kiếm trang bị, chế tạo binh khí, thu thập thần thú, lần này đem lam miêu tặng cô rồi, năng lực của “bà xã” cũng sẽ tăng thêm nhiều, anh ko còn phải lo bị cô làm mất mặt nữa. (hoá ra a ĐT lo mất mặt chứ hem phải lo bà xã bị người ta bắt nạt. Thế mà cứ chém như đúng rồi ý.>”